

CONTRA LA SOLEDAT pàg 3
Una iniciativa permet que gent gran amb mobilitat reduïda surti al carrer

TINDRÀ UNA PLAÇA pàg 10
L'historiador Pau Vinyes parla de Francesca Vergés i Escofet: "Va ser una dona avançada"

línia ^{14 anys} **Sant Andreu**

Març 2023 · Núm. 149 · liniasantandreu.cat

Sant Andreu tindrà el bloc cooperatiu més gran de l'Estat

Es tracta de 80 pisos socials que es faran a les Casernes i una part seran per a persones discapacitades pàg 10

"Barcelona està molt bruta. Hi ha sensació de degradació"

Entrevista a Pròsper Puig, president de la Fundació Barcelona Comerç
pàgs 16 i 17

Foto: Joanna Chicheinitzky

PLA DE BARRIS pàg 10
Millora la salut de les dones a la Trinitat Vella, Bon Pastor i Baró de Viver

A FONTS pàgs 8 i 9
Edificis decadents: un mal estructural a la metròpoli

MENOR D'EDAT pàg 10
L'Audiència archiva el cas del suïcidi de Kira López

ASSESSORIA VIA JÚLIA
DES DE 1963

Honestidad y servicio, nuestro valor desde 1963

Ahora es buen momento para comprar tu nueva vivienda y nosotros queremos ayudarte

58 anys 1963-2021

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Tel. 933 506 400
Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Tel. 935 210 640

www.VIAJULIA.COM

Síguenos en:

525 mitjans associats

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

www.amic.media

154.305
lectors metropolitans

usuaris únics del 01/02 al 28/02 del 2023

línia

grup comunicació21

liniaxarxa.cat

el diari
metropolità

“Poder sortir em dona vida”

» El programa ‘Baixem al carrer’ permet que persones amb mobilitat reduïda surtin de casa seva
 » “La soledat és molt dolenta”, admet una usuària que no podria trepitjar el carrer sense aquesta ajuda

Anna Utiel
BARCELONA

La Carmen Llamas es va criar en una barraca en plena postguerra i va començar a treballar als nou anys. Quan encara era molt jove, va haver de tirar endavant dos fills pràcticament sola i, ja de més gran, va caure malalta. Ara, als seus 78 anys, ja no recorda què era la vida sense la diàlisi. En fa quatre sessions a la setmana i, si no fos pel programa *Baixem al carrer*, només sortiria de casa per anar a l'hospital. Aquest projecte que gestionen conjuntament l'Ajuntament de Barcelona i la Creu Roja permet que, cada dijous, la Carmen pugui passar unes hores fora del seu pis del carrer Carretes amb cap més objectiu que passejar. Per això és el seu dia preferit de la setmana.

A les deu del matí, ben puntual, un equip de la Creu Roja es presenta al seu portal. Porten el que es coneix com a cadira pujascales, que, com el seu nom indica, té un mecanisme capaç de salvar els esglaons que separen el segon pis on viu la Carmen del carrer. L'edifici té ascensor, però és petit i no arriba fins a la planta baixa (hi ha un tram d'escales que cal superar tant sí com no). Per a una persona amb mobilitat reduïda com ella, aquesta cadira és imprescindible. I només n'hi ha tretze a tota la ciutat.

El Marcel González, integrador social i tècnic de la Creu Roja, és l'encarregat de picar al timbre de la Carmen i de portar-la al carrer, com fa amb unes quatre o cinc persones cada dia. Ella l'espera amb candeletes. Quan acaba el seu servei, el tècnic la deixa amb un voluntari de l'entitat, en Rafael López, i se'n va a un altre domicili.

La Carmen Llamas pot sortir de casa cada dijous gràcies al programa ‘Baixem al carrer’. Foto: Martí Petit/Ajuntament i Anna Utiel

TRES HORES QUE SÓN OXIGEN

A la Carmen se li dibuixa un somriure a la cara quan veu el Rafa amb la cadira de rodes preparada. Sap que, durant les pròximes tres hores, podrà anar als llocs que més li agraden. La primera parada és una cafeteria, on gaudeix d'un suc i un parell de donuts. Després toca visitar la Loteria Valdés de la Rambla per comprar, com sempre, un número acabat per l'edat que té. I, després d'aturar-se a veure algun artista de carrer, no pot faltar la passejada pel Mercat de la Boqueria. Que per què li agrada tant anar-hi? Fàcil: “Perquè m'encanta la tonyina en escabetx”, reconeix. La importància dels petits plaers.

Totes aquestes activitats quotidianes per a la majoria de persones adopten un caràcter excepcional per a la Carmen. “Po-

der sortir em dona vida”, assegura. Confessa que al seu pis se sent molt sola i que plora sovint. “És molt dolenta la soledat. No puc parlar amb ningú. Em cansa la tele, em cansa la ràdio...”, afegeix. Aquesta sensació d'abandonament es trenca durant l'estona que passa amb en Rafa. Ell intenta que oblidí el patiment encara que sigui per unes hores, i l'eina que més li funciona és el sentit de l'humor. “Em fa riure molt, és divertit”, celebra ella.

“No puc canviar la seva realitat, l'únic que puc fer és fer-la riure amb tonteries i mirar de treure-li ferro a la situació que viu. És l'únic moment de la setmana en què pot desconectar”, diu el Rafa. Aquest home de 62 anys, ja jubilat, considera que el fet d'haver viscut bona part de la seva vida a un barri obrer com el Bon Pastor l'ha sen-

sibilitzat en diverses causes socials. “Sempre he fet voluntariats i ara he agafat aquest compromís setmanal amb el *Baixem al carrer*”, explica.

Admet, però, que no és una tasca fàcil i que sovint desgasta emocionalment veure de prop casos tan durs. A més, cal tenir en compte que els voluntaris també tenen familiars dels quals tenen cura, com fa el Rafa amb els seus pares, que són molt grans. En cap cas ho diu com a queixa personal, sinó com a crida a augmentar els recursos per a persones com la Carmen. “Hi hauria d'haver més serveis. Suposo que es fa el que es pot, però no s'arriba”, lamenta. Conscient d'això, ell continuarà acompanyant la Carmen en el seu passeig dels dijous. “Per militància”, defensa. I perquè sap que, si no, ella estarà sola.

MÉS DE 300 ‘CARMENS’

Fins fa poc, el *Baixem al carrer* només arribava a 44 barris de la ciutat, però aquest 2023, veient l'èxit i la necessitat del programa, l'Ajuntament l'ha ampliat als 73. Segons la regidora de Salut, Envel·liment i Cures, Gemma Tarafa, el pressupost del projecte s'ha incrementat en un 55% per poder arribar a cada barri barceloní.

En l'últim any, tal com ha informat Tarafa, es van fer “unes 3.890 baixades al carrer” i en van gaudir al voltant de 300 persones, de les quals un 60% eren dones. Dones com la Carmen, que insisteix a expressar el seu agraïment al Rafa perquè sap que “si no fos per ell, no sortiria”. L'aprecia molt, però continua canviant-li el nom habitualment. Li diu Àngel, perquè així es deia el primer voluntari que va conèixer. Ben mirat, potser no s'equivoca tant.

Barcelona és el futur

Participa a Barcelona en Comú

 Barcelona En Comú

La lupa

L'ou o la gallina

per Arnau Nadeu, director editorial dels diaris Línia

Foto: AMB

Al'Espai Línia estem d'estrena. Acabem de canviar la pell de les nostres parets. Hem deixat enrere l'exposició que ens ha acompanyat durant aquests primers mesos de vida de l'espai –*La Barcelona desconeguda*, marca de la casa– i hem inaugurat un nou recorregut per la història de la premsa de proximitat metropolitana que, entre altres qüestions, reflexiona sobre la debilitat de la consciència metropolitana i les dificultats que això suposa per al desenvolupament de mitjans de comunicació centrats en aquesta realitat supramunicipal.

Si no hi ha sentiment de comunitat compartit, difícilment hi haurà mitjans que s'hi adrecin, i si no hi ha mitjans, serà complicat que aquest sentiment pugui quallar i créixer. És un peix que es mossega la cua. El cercle viciós que alguns fa temps que treballem per trencar. Què va primer, l'ou o la gallina?

Sempre que penso en aquest dilema em ve al cap un nom: Gonçal Mazcuñán. Encara recordo com a la universitat ens explicava, a aquells aspirants a periodista, com ell i uns quants col·legues més van crear de zero un diari per a un territori aleshores poc vehiculat, l'anomenada Regió Setena. Sense la seva aventura periodística, que va cristal·litzar en l'ara ja històrica capçalera *Regió7*, no s'explica l'actual sentiment

de pertinença a l'avui Catalunya Central, i sense el creixement progressiu d'aquest sentiment compartit entre comarques realment diverses no s'entén l'exitosa trajectòria periodística de *Regió7*. Podríem dir que els dos vectors, territori i diari, es van anar retroalimentant, beneficiant-se mútuament i escrivint una història conjunta que els ha portat fins avui, amb la capçalera com un dels referents de la premsa comarcal

La consciència ciutadana apareix gairebé en paral·lel a propostes periodístiques que l'expliquen

catalana i amb el territori com a realitat que es reconeix a si mateixa en el mapa i que comparteix problemes, solucions, reptes i il·lusions.

L'àrea metropolitana de Barcelona no és la Catalunya Central, per descomptat. Són realitats totalment diferents i incomparables. Però és indubtable que el territori metropolità, com aquella Regió Setena de Mazcuñán i companyia, també comparteix problemes, solucions, reptes i il·lusions. Avui les fronteres ad-

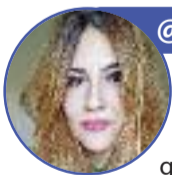
ministratives dels diversos municipis metropolitans són més difuses que mai, sobretot entre la capital i les localitats limítrofes. Vivim en una gran ciutat de ciutats. En municipis que no volen perdre la seva identitat, però que saben que només en un marc comú, el metropolità, podran afrontar el futur en condicions de no quedar-se enrere. És l'època de les grans ciutats. De les àrees metropolitanes. Ningú ho dubta. I la ciutadania veu, en el seu dia a dia, que viatja en transports públics metropolitans, que pot accedir a pisos socials metropolitans, que li cuiden les platges i els espais naturals des de la metròpoli... I que li comencen a explicar què passa en aquest territori comú mitjans de comunicació metropolitans.

És una evolució natural. El territori es vehicula, la consciència ciutadana comença a aparèixer gairebé en paral·lel a propostes periodístiques que l'expliquen i una i altres es retroalimenten i s'enforteixen. Cada cop ens sentirem més veïns i veïnes d'aquesta gran ciutat metropolitana, segurament reclamarem noves formes de governar-la i necessitarem que hi hagi mitjans que ens l'expliquin, no de manera oportunista, sinó partint d'una trajectòria i d'un interès honestos. I en un futur altres es preguntaran: què va ser primer, l'ou o la gallina? Nosaltres, avui, estem vivint la resposta.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@Jessicadelmoral

La T-Jove fins als 30 anys i els ajuts al lloguer per a joves de fins a 36 anys (!). Se'ls podria deixar d'anomenar eufemísticament "joves" i considerar-los directament víctimes de la precarietat. "T-Precarietat" i "ajuts a persones en situació de precarietat de fins a 36 anys".

@andreaJVilloria

Interrogatori a Laura Borràs. La líder de Junts responsabilitza de tot els funcionaris que tenia per sota (i que la van incriminar). Diu que Assumpta P., l'administradora de l'ILC, era qui va decidir com es pagaven i gestionaven els expedients. Borràs respon només els seus advocats.

@CarlaVall

No sempre és fàcil gestionar les emocions com a professional. Dispositem el millor de nosaltres en els processos, hi creiem i lluitem. Patim quan no aconseguim alleujar el dolor. Estic convençuda que no hi ha cap dia perdut en lluitar, des d'on sigui, per una societat millor.

@jordicampag

Un taxista a Madrid m'ha dit que els catalans som uns *gilipolles* perquè, carregats de raó, no ens sabem defensar, que el problema d'Espanya és que des de 1939 sempre guanyen els mateixos i que el Reial Madrid ha robat més del que cap altre equip pugui arribar a fer mai. Deu punts.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 11298-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Sostre Cívica

Sostre Cívica ha impulsat el projecte residencial cooperatiu inclús més gran de l'Estat a Sant Andreu, concretament a Torras i Bages, 126-128, a les Casernes. Hi haurà 80 habitatges, alguns per a persones amb discapacitat intel·lectual.

pàgina 10

Ajuntament

Els barris on s'ha aplicat el Pla de Barris tenen més bons resultats pel que fa a la salut mental, l'activitat física i la salut percebuda de les dones. En el cas del districte de Sant Andreu, aquests barris són Trinitat Vella, Bon Pastor i Baró de Viver.

pàgina 10

Pau Vinyes

L'historiador Pau Vinyes, del Centre d'Estudis Ignasi Iglésias, ha estat clau en la recuperació de la figura de Francesca Vergés i Escofet, una dona que va ser pionera durant la primera meitat del segle XX i que tindrà una plaça a Sant Andreu.

pàgina 10

El + llegit

Línia Sant Andreu.cat

- 1 *Una masia catalana tradicional que amaga un passat romà*
- 2 *Comencen les obres a la plaça del Canòdrom*
- 3 *L'edifici Centre de Vida Comunitària de Trinitat Vella, nominat a uns premis internacionals*
- 4 *Els comerços de 26 barris podran obrir 30 diumenges i festius enguany*
- 5 *Maragall es compromet amb el Besòs: "Des de les Tres Xemeneies fins a Montcada"*

per Sonia Amable Abellán (Barcelona en Comú)

Les Cases Barates

Foto: Ajuntament

Tinc 41 anys i, des que tinc memòria, he sentit a parlar de la remodelació de les meves estimades Cases Barates. Vaig arribar al Bon Pastor amb la meva mare i la meva germana quan jo tenia 6 anys, i ens vam instal·lar a casa de la iaia, al carrer Albiol, 4, on vivíem amb la meva tia, els meus dos tiets i els meus avis. Sembla mentida que una caseta de 38 metres quadrats donés per a una família tan extensa.

Amb els anys, la mare va tenir accés a la nostra pròpia casa barata al carrer Albi, 4. Des de la carretera fins a la Morera era tota la nostra àrea de joc. I compte amb portar-te malament, que no tenies només una mare, en tenies tantes com veïnes miraven el carrer assegudes a les seves cadiretes prenent la fresca.

El que més recordo de viure en una d'aquestes casetes era la vida comunitària, sortir al carrer de bon matí i trobar-te les veïnes escombrant la porta. "Perquè no hi entrin les fulles, nena, que si no, no hi ha manera de tenir la casa recollida"... És com si sentís la senyora Maria a cau d'orella. O sortir a jugar al pilón, o al parc amb els amics, que aquests no eren altres que els de l'illa que ens envoltava.

Jo era bastant petita quan va

haver-hi el famós referèndum on el veïnat decidia si volíem pisos nous o reformar les cases. Amb una gran diferència, el veïnat va decidir que volia habitatges nous i dignes. Però van passar encara molts anys fins que es va posar la primera pedra i es van atorgar els primers pisos.

Aquest veïnat afortunat de la primera fase va traslladar-se als seus nous habitatges el 2006. I aquí és on també comença la veritable transformació del barri del Bon Pastor. Des d'aquell llunyà 2006 fins ara, hem tingut quatre fases de transformació, que han donat com a resultat un barri ampli, amb habitatges dignes i amb grans zones verdes i parcs infantils allà on miris. Dissent anys que no han estat exempts d'adversitats, des de paralitzacions de les obres fins a infrafinançament durant el mandat Trias, que han fet que aquest procés que hauria d'haver acabat el 2014 no hagi finalitzat fins a gairebé 10 anys després.

Però la lluita veïnal va guanyar també gràcies al govern municipal de Barcelona en Comú i l'alcaldesa Ada Colau. Aquest consistori sí que estava per acomplir els compromisos adquirits amb el veïnat. Amb la regidora Laia Ortiz primer i la Lucía Martín després, es van fer totalment seu i van impulsar el projecte de remodelació, i per fi hem pogut veure com ha arribat a la seva finalització.

El 28 de febrer passat es van lliurar les últimes claus al veïnat que encara vivia a les Cases Barates. Ara només quedarà assignar els pisos restants a les veïnes pendents. Direm adeu a viure a les nostres estimades Cases Barates, però gràcies a l'empenta del veïnat tindrem un Museu de la Memòria de les Cases Barates. Podrem reviuire totes les nostres experiències en un espai que ens portarà a una altra època i a altres formes de viure. Amb memòria i amb orgull de barri i de classe. Visca el Bon Pastor!

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#MobileWorldCongress

#SequeraMalgratLaNeu

#AlexiaTheBest

@urikabala: Que Aragonès i Colau no vagin a rebre el Rei però que estiguin a la taula presidencial del sopar és d'una estupidesa supina i una presa de pèl als ciutadans.

@eltempsabcn: El Govern ha declarat l'estat d'excepcionalitat per sequera a la conca del Ter-Llobregat, de la qual depèn Barcelona.

@oriolalsinaaa: La tenim a casa, és de la Masia, juga al Barça, és catalana, es diu Alexia Putellas i no para de fer història. La Reina del futbol mundial.

No quadra (o sí)

per David Fernández

«I febrer era el nom d'una epidèmia»
Erri de Luca

Ha passat gener i els números quadren i desquadren alhora. Quadren a pocs perquè desquadren –i desesperin– a la majoria. La lletania no és nova. La lletania –la sagnia, l'escorxador, la transfusió– és sistèmica. Sistemàtica i alhora global i local. I històrica: el càlcul gelat de les aigües egoistes avança, esprem i assetja, com anunciava el barbut de Tréveris fa més d'un segle i mig. Que ho digués fa 150 anys pot dir molt a favor seu i poc a favor nostre. En tot cas, segons mes del 2023 i la devaluació salarial i els guanys financers van, pornogràficament, de la maneta. La banca, que sempre guanya, anuncia com un insult beneficis històrics. L'anunci-miratge de rebaixes de l'IVA amb el qual arrencava l'any no es nota en cap forn de pa i no minva gens l'augment d'una inflació antològica. De fons, nova bronca sobre el llindar del salari mínim mentre es constata l'augment rècord –quants en van, ja?– d'un cost de l'habitatge que delma tota economia familiar. El que quadra i el que no té factura, i fractura i consolida Catalunya, barri a barri i de forma incontestable, és el lloc fix que encapçala el rànquing de desnonaments a l'Estat: 1.724 en el tercer trimestre del 2022 –18 al dia, segons dades del CGPJ. Qui desnona qui? Un recentíssim estudi de l'Observatori DESC ens escateix que el 51% dels desnonaments produïts a Barcelona entre el 2020 i el 2022 van ser responsabilitat directa dels grans propietaris, que representen l'1,7% del total d'arrendadors, però concentren el 23% dels habitatges. Ara bé, la llei-estrella que debatem al Parlament és sobre ocupacions, ves per on. Digue'm què legisles i et diré qui ets.

En aquesta lògica, com un maleït bucle, un comença el segon dilluns de febrer rebent l'avís de la PAHC del Bages dels quatre desnonaments previstos

per a aquesta setmana. Amb noms i cognoms: Mohamed, Rachid, Mabel i Faisal, tots amb família i menors a càrrec. La gota malaia que mai cessa i que dura –caldria consensuar-ho i establir-ho– des del 2008 pel cap baix, amb el pet d'aglà financer. Bombolla financera que va deixar un paisatge metropolità devastat i –no ho recordem prou– més de 270.000 desnonaments als Països Catalans. Mentre això passava, ens volen fer oblidar que rescataven la banca amb diners públics que mai van tornar. Però en realitat el 2008 era efecte, no causa. Caldria dir que 'la festa' va arrencar el 1995 amb la primera *aznaritat*, si volem po-

deis, va escriure: «Podem tenir democràcia o riquesa concentrada, però no totes dues coses alhora». Simultaneïtats impossibles. Cadenes tròfiques. I la llei depredadora de la selva.

La croada continua –per barris, sempre per barris: als alts, fons d'inversió; als baixos, cases d'apostes. Però també en nous i inquietants nínxols d'acumulació. Fa uns anys, llegint atentament Bernard Stiegler, vaig topar amb el concepte 'proletarització de l'oci'. L'antiga plusvàlua del treball es desplaçava també cap a l'oci, tal com s'ha desplaçat fa dècades cap a l'habitatge, constituït fa temps, pur capitalisme ren-

dista, en l'espai de més transferència de renda de baix cap a dalt. Però proletaritzar tecnològicament l'oci significava que el temps lliure també esdevenia un nou espai d'acumulació on ens encadenen de mala manera i on també ens furten la cartera. «En l'època de l'oci proletaritzat ni tan sols els nostres plaers són compatibles amb la vida», ha escrit la neurona insubmissa que és Santiago Alba Rico. Per no pagar la realitat, diguem-ho així, paguem per veure la pantalla. El capitalisme ens ho prendrà tot i a canvi ens regalarà un *smartphone* perquè ho puguem veure en *streaming*, va sintetitzar algú amb extrema lucidesa. Sovint s'ha dit que si ens fixem només en l'escuma, mai veurem l'onada. Gener deixa pas a febrer i els números mai quadren per a la majoria perquè a uns pocs els

continuen quadrant perfectament. Ahir era 14 de febrer, artifici mercantil de Sant Valentí, que al santoral català és patró, però dels estafadors, dels mal pagadors, dels tramposos i dels enredaires. Bon dia per recordar que l'idil·li entre capitalisme i carnisseria tendeix a l'infinit, si no ens posem a posar –si no nosaltres, qui?, si no ara, quan?– límits a la voracitat dels carronyaires que se'ns volen cruspír.

Article publicat el 15 de febrer del 2023
a liniaxarxa.cat

Foto: Maria Alenyà/ACN

sar data a la més recent orgia immobiliària, i amb la subsegüent llei del sòl que va impulsar un tal Rodrigo Rato. Si mirem lluny, caldria parlar de la Llei Boyer de 1985. I si filem prim, enmig de la dictadura franquista ja es ballava i planificava el ritme frenètic de l'especulació. Porta a porta, aluminosi a aluminosi, bloc rere bloc. Per això, dècades d'inèrcia i usurpació, el darrer Informe Oxfam ens recorda que l'1% més ric de l'Estat espanyol ja concentra piramidalment el 23% de la riquesa. Hemeroteca dràstica, fa un segle que un jutge nord-americà de la Cort Suprema, Louis Bran-

Les millors perles

Una núvia enxampa el seu futur marit sent alletat per la seva mare poc abans del casament. Ho han explicat al pòdcast *Unfiltered Bride*. Aclarim que qui alletava el nuvi era la mare d'ell, no d'ella. No fos cas que algú s'hagués escandalitzat.

La policia d'Igualada (Anoia) s'ha hagut d'enfrontar recentment a una difícil persecució: la d'una vaca que s'havia escapat d'una granja a Rubió, segons la ràdio municipal. El vídeo del cotxe de policia rere l'animal és viral.

Tu m'acomiares, jo et segresto. Un home va ser acomiadat a Màlaga i va demanar a l'excap que el portés en cotxe a casa. Ja a dins del vehicle, l'extreballador va agredir l'empresari, va prendre el control del cotxe i el va portar fins a Alacant.

Una nova amenaça per al nostre món: els superporcs. Segons alerten des dels Estats Units, aquests animals de 300 quilos i "increïblement intel·ligents" suposen un perill per a la seguretat i el medi ambient.

Blanca Blay/ACN

LA FOTO

Línia supera els 154.000 lectors metropolitans mensuals

COMUNICACIÓ ▶ Línia va assolir al mes de febrer una audiència de 154.305 usuaris únics i 236.466 pàgines vistes, segons OJDinteractiva. És la xifra auditada més alta aconseguida per Línia, del Grup Comunicació 21, i fixa el rumb d'un creixement sostingut amb l'objectiu de superar els 250.000 usuaris únics mensuals al llarg d'aquest any 2023.

Es tracta de lectors metropolitans, clarament definits, i d'una publicació local en xarxa i no nadiua digital, ja que també disposa de 20 edicions territorials en paper.

Segons el rànquing que facilita l'auditoria d'OJDinteractiva de les publicacions en català més llegides, Línia ja és el quart mitjà no nadiu digital a l'àrea

236.466

**pàgines vistes
va registrar al mes
de febrer Línia, segons
OJDinteractiva**

metropolitana, després de l'Ara, El Periódico i El Punt Avui,

tots ells diaris generalistes, d'abast nacional i de pagament.

En el rànquing general a Barcelona ciutat i entorn metropolitana (primera corona), Línia ocupa la sisena posició (la vuitena si hi incloem els audiovisuals RAC1 i betevé) i estaria entre els 20 més llegits de tota Catalunya.

El director editorial de Línia, Arnau Nadeu, fa una valoració

positiva d'aquestes xifres. "Cuidem molt el perfil de l'audiència, el target i els continguts; no fem cap concessió a la informació banal ni volem créixer a qualsevol preu", apunta. "Per a Línia és essencial preservar els lectors informats, exigents i metropolitans, els quals donen sentit al nostre periodisme igualment exigent i metropolità", conclou.

premsa de proximitat metropolitana
un recorregut per la història a través de les seves capçaleres

espai línia

Exposició oberta al públic
Girona 52, Barcelona

Sembla tret d'una pel·lícula. Quan algú veu per dins l'edifici Venus per primera vegada, es queda en xoc. Les entrades són fosques, a la porteria hi ha bústies atrotinades, inservibles, i Correus té problemes per deixar-hi les cartes. Les escales ennegrides del replà de l'entrada estan il·luminades amb un focus d'obra que amb prou feines deixa entreveure què hi ha al primer pis. Als patis de llum s'hi acumula l'aigua que cau per les parets, que es filtra pels baixants trencats. És com si l'edifici plorés.

Aquest bloc, situat al barri de la Mina de Sant Adrià de Besòs, sembla sortit d'una pel·lícula, sí. Encara que l'afirmació podria entomar-se com una exageració, no està lluny de la realitat. L'any 2020, Netflix va rodar-hi *Centauro*, un thriller d'acció sobre drogues i curses de motos. Ho recorda Paqui Jiménez, una veïna del bloc que té un bar davant la mola de ciment i que des de fa anys s'ha convertit en una de les veus més reivindicatives pel que fa a la demolició de l'edifici i al posterior allotjament del veïnat, que es demana des del 2002 i que hauria d'arribar en un futur pròxim. "Netflix va venir a gravar aquí i a canvi ens va posar bústies noves a algunes de les porteries", relata. La història té un punt al·legòric: allà on els governs no arriben hi està entrant l'economia de plataforma.

La Paqui fa un *tour* per l'edifici i a cada poques passes s'atura per mostrar un nou desperfecte. "Aquí s'ha anat posant pegat sobre pegat", lamenta. Al carrer, la cosa no canvia. "A la nit surten les rates de la biblioteca que hi ha aquí davant", explica la Paqui, tot demostrant que un article pot canviar el significat d'una frase. No hi ha una llamborda posada al seu lloc, i caminar, sobretot per a la gent gran, és una activitat de risc.

L'edifici Venus no és l'únic a Sant Adrià que viu una situació similar. Certament, en aquest bloc s'acumulen altres problemàtiques de caràcter social. Amb tot, és la punta de l'iceberg d'una problemàtica que en pocs anys podria estendre's a tota la metròpoli. Un problema molt greu que amenaça el territori i del qual es parla poc. Què es farà a la regió amb tots els edificis que estan en mal estat?

UN GREU PROBLEMA

Les darreres dades del cens de l'Institut Nacional d'Estadística (INE) del 2011 revelen que un de cada 10 edificis a l'àrea metropolitana no està en bon estat. El cens, que es fa cada dècada, determina que el cas de Sant Adrià és més impactant que la resta, ja que aquí un de cada cinc habitatges està en mal estat. Malgrat tot, altres municipis presenten xifres similars. És el cas de Badia del Vallès, on el 18% dels edificis no estan en bon estat, l'Hospitalet (18%), Barcelona (14%), Santa Coloma (13%) o Sant Joan Despí (14%).

En altres ciutats de la regió, la situació és ben diferent. A Begues,

Tiana, Santa Coloma de Cervelló o Sant Just, el percentatge d'edificis en mal estat no supera el 5%. Es podria inferir, doncs, que hi ha una relació entre l'estat dels edificis i la riquesa, ja que aquests darrers indrets estan per sobre de la mitjana de renda disponible a l'àrea metropolitana, que se situa en els 25.000 euros. D'altra banda, Santa Coloma de Gramenet o Badia estan per sota dels 17.000 euros. No obstant això, en ciutats de rendes mitjanes com Barcelona o Sant

Joan Despí, el volum d'edificis en mal estat està relacionat amb l'existència de zones empobrides.

És el cas del barri de les Planes de Sant Joan Despí, on el moviment veïnal fa temps que reclama la millora dels habitatges. Daniel Frías, integrant de l'associació de veïns, assenyala que "els pisos tenen molta mala qualitat i no compleixen la normativa d'aïllament". En el cas de Barcelona, els habitatges més degradats són en barris com Ciutat Meridiana, on se-

gons Filiberto Bravo, de l'associació de veïns, "hi ha pisos que tenen més de 50 anys, que no tenen aigua ni llum, que estan en estat ruïnós i que tenen façanes a mig arreglar". De la mateixa manera, Àngel Cordero, d'Acció Raval, afirma que al centre de Barcelona hi ha edificis que presenten "danys estructurals clars, com escales deteriorades o fissures a les parets". "Hi ha pisos amb portes, interfonos i bústies trencades i patis de llum plens de brutícia", afegeix.

És per tot això que l'integrant de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB) Juan Camilo Ramos sentència que la manca de reformes en edificis i pisos a la capital catalana i al territori metropolità "anirà en augment i tindrà més impacte en certs contextos socials".

D'ON PLORA LA CRIATURA?

No hi ha un únic motiu que expliqui la situació de degradació dels pisos a la metròpoli. De totes

El bloc Venus, situat a la Mina de Sant Adrià de Besòs, és l'exemple més clar d'edifici en estat de degradació a la metròpoli. Foto: Albert Alexandre

Edificis decadents: un problema silenciós

A l'àrea metropolitana de Barcelona, un de cada 10 edificis es troba en mal estat. En alguns municipis del territori, aquest problema encara és pitjor. Parlem amb veïns per entendre com són els barris en els quals els habitatges són antics i defectuosos i radiografiar una situació que en el futur només farà que agreujar-se.

El paper de la droga

● Com en el dilema de l'ou i la gallina, si parlem de l'estat dels edificis, cal fer-se la següent pregunta: la droga fa que els barris es degradin i els edificis derivin cap a un estat ruïnós o és en els indrets amb habitatges més precaris on s'instal·la la droga? No hi ha una resposta clara per a aquesta pregunta. Tot i això, en molts dels barris on hi ha més pisos en estat deficient també hi veiem aflorar el mercat il·legal de la droga, amb tots els conflictes veïnals que això comporta. "A la tarda, quan tanca la sala de venipunció, els carrers s'omplen de drogo-dependents", explica Paqui Jiménez,

xarxa elèctrica. Des de l'oposició es va atacar el líder del PP dient que els talls es produïen per la manca d'inversions. Per a Sagués, tot suma. "Hi ha pisos amb plantacions que cal perseguir, però el percentatge és ínfim en comparació amb el de famílies que punxen la llum per necessitat", afirma. "Cal separar-ho, però quan un lloc està malament, plou sobre mullat i és fàcil que hi aparegui l'abandonament", reflexiona. "Per atacar el problema, és imprescindible afrontar la realitat: amb ingressos de 400 euros no es poden assumir les despeses de l'habitatge", denuncia.

En molts barris amb un parc d'edificis deteriorat es detecten punts de venda de droga i pisos on es cultiven plantacions de marihuana

de la Mina. Ella, que és veïna del bloc Venus, diu que a l'edifici hi viuen tòxicomans. De fet, fa un temps, al terrat de l'edifici es va instal·lar un grup de consumidors. "També hem tingut problemes de persones que punxaven la llum i, sovint, eren plantacions de marihuana en pisos", explica.

Aquest problema és similar al que relata Carles Sagués, de la Plataforma Sant Roc Som Badalona. En aquest barri, fa un temps es van fer famosos els talls de llum que patien els veïns. L'alcalde d'aleshores, Xavier García Albiol, va responsabilitzar-ne les plantacions de marihuana que hi ha al barri, obviant les deficiències de la

El cas del Raval de Barcelona és potser el més complex d'analitzar, ja que aquí, segons apunta Àngel Cordero, d'Acció Raval, "hi ha una relació clara entre edificis en mal estat i punts de venda de droga". De fet, els venedors acostumen a instal·lar-se en els pisos en pitjor estat. "Creiem que si els traficants s'hi posen és perquè la propietat no és on hauria de ser", assenyalava. Per altra banda, afirma que aquests pisos, que poden tenir més de 200 anys, no han viscut pràcticament cap millora. "Les reformes només les fan grans fons d'inversió en edificis de luxe per a estudiants estrangers o turistes", conclou.

maneres, barris com les Planes, Ciutat Meridiana, Sant Roc o la Mina comparteixen similituds. La primera, i més evident, és l'antiguitat dels immobles. L'allargada ombra del franquisme també enfosqueix aquesta història, ja que sobretot a l'extraradi les cases es van construir als anys 60, durant l'anomenada època del *desarrollismo*. "Les Planes és un barri antic que es va construir durant els anys 50 i 60 i on es va especular sense miraments", lamenta Frías. "Molts edificis no compleixen les mesures d'accessibilitat i, per això, no tenen ascensor", diu. A més, explica Frías, aquests edificis es van alçar "com bolets", fora de la llei, i per aquest motiu tenen deficiències estructurals que fan que "a l'estiu hi faci molta calor i a l'hivern molt fred".

Per la seva banda, Filiberto Bravo, de Ciutat Meridiana, assegura que en habitatges tan vells com els del seu barri i on la manca de rehabilitació ha estat total "el temps ha anat passant i la deixadesa ha degradat els pisos". Segons el seu parer, tot això s'ha vist agreujat per la crisi immobiliària derivada del crac econòmic del 2009. "Aquí, una tercera part dels pisos van ser adquirits pels bancs, molta gent va haver de

marxar i aquests habitatges van quedar en els llimbs", afirma. "Els bancs no fan res per deixar-los més decents i sovint no paguen les despeses de comunitat", denuncia. Tampoc hi ajuda que moltes famílies ocupin els pisos i no "puguin pagar per arreglar-los", considera.

Així mateix, Carles Sagués, de la Plataforma Sant Roc Som Badalona, explica que molts dels plans públics per millorar aquest barri vulnerable es van veure aturats per la crisi. "Durant el tripartit, hi va haver un projecte de renovació a Sant Roc que més tard es va parar. La meitat del barri va ser reallotjat en pisos en bon estat, però l'altra no", lamenta.

LES DERIVADES

Una esquerra, una humitat, la manca d'ascensor, unes parets de paper de fumar... Tot té conseqüències que afecten la vida de qui viu en un pis amb aquestes problemàtiques. En aquest sentit, donada la situació de crisi climàtica actual d'augment de les temperatures extremes, des de l'Observatori Metropolità de l'Habitatge de Barcelona (O-HB) alerten que a la ciutat "hi ha un parc envellit i vulnerable energèticament". Segons els seus càlculs, un

Sant Adrià de Besòs, amb construccions com el bloc Venus, és l'epicentre dels edificis en mal estat, ja que un de cada cinc es troba en una situació preocupant

Al barri del Raval de Barcelona hi ha pisos amb portes, intèrfons i bústies trencades, patis de llum plens de brutícia i on la manca de manteniment és total

87% dels edificis van ser construïts abans del 1980 i, per tant, "exemptos de la primera normativa en matèria d'eficiència energètica estatal". Així, el mal estat dels edificis es veu reflectit en el preu de la factura. Dit d'una altra manera, les llars en pitjors condicions i que sovint es troben en barris empobrits tindran més problemes per pagar l'electricitat o el gas per escalfar-se o refredar-se. Així, segons l'O-HB, si no hi ha solucions, "un 25% de les llars" hauran de destinar "més d'un 10% dels seus ingressos" a pagar les factures i, per tant, tindran "risc de pobresa energètica".

MANS A L'OBRA

L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) no és aliena a aquesta problemàtica i, per aquest motiu, està intentant posar-hi solucions. El passat 10 de febrer anunciava una inversió provinent dels Fons Next Generation, que ascendia a més de 100 milions, per rehabilitar 13.000 habitatges. "Els fons milloraran la vida dels municipis i dels seus veïns", celebrava el vicepresident executiu de l'AMB, Antonio Balmón, aquell dia.

Per a Juan Camilo Ramos, de la FAVB, els fons europeus són "una ajuda, però no seran sufi-

cient, perquè normalment només van destinats a l'eficiència energètica". "No solucionaran el problema de fons, perquè una rehabilitació integral és molt cara", afegeix. Més contundent es mostra Daniel Frías quan diu que a les Planes, on el 60% de la població té més de 65 anys i el 80% dels habitatges no tenen ascensor, "parlar d'eficiència energètica té poc sentit". "Ens diuen que els diners es destinaran a aquest tema, però nosaltres tenim problemes molt abans que posar plaques solars", es queixa. "És com rehabilitar la casa per la teulada, perquè el que és prioritari són els ascensors", assevera.

Sens dubte, la determinació de l'AMB és necessària i demostra que l'organisme és conscient d'un problema poc conegut i prioritari. Tot i això, la mesura anunciada, en un territori com el metropolità que suma 600.000 immobles, no deixa d'entomar-se mins. Això fa tèmmer el pitjor: davant d'un parc d'habitatges gegantí que cada any s'envelleix, poden sorgir nous Venus?

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Les obres per transformar el carrer Gran de Sant Andreu en un eix pacificat ja han acabat. Després de quatre anys d'obres s'ha completat la transformació que augmenta l'espai pel vianant i les zones d'estada i afavorir el comerç local.

Sant Andreu tindrà un gran bloc de pisos cooperatiu i inclusiu

» Les Casernes acollirà el projecte d'aquest tipus més gran de l'Estat
» Seran 80 habitatges, una part per a persones discapacitades

HABITATGE ▶ Sant Andreu acollirà el projecte residencial cooperatiu i inclusiu més gran de tot l'Estat, que impulsa l'associació pel dret a l'habitatge digne Sostre Cívic. El nou bloc de pisos es farà al solar municipal ubicat a l'avinguda Torras i Bages número 126-128, a les Casernes. En total seran 80 habitatges i una de les grans novetats és que una part seran per a persones amb discapacitat intel·lectual (entre un 10 i un 12%, que es preveu que acullin unes 24 persones).

Així doncs, el projecte el desenvoluparan la mateixa associació Sostre Cívic i la cooperativa TEB, entitat que treballa per una vida inclusiva per a les persones amb discapacitat intel·lectual. Tot plegat forma part de les polítiques municipals de suport a fundacions i cooperatives per augmentar el parc social d'habitatge assequible.

Sostre Cívic, TEB i Ajuntament celebren l'acord. Foto: Ajuntament

Les entitats expliquen que més enllà de la seva dimensió, "el futur edifici serà pioner per incorporar un ambiciós projecte d'intercooperació i inclusió". Per exemple, inclourà espais col·lectius que tindran en compte la realitat de les persones amb discapacitat.

Les persones que viuran

en aquests nous pisos tenen relació amb la cooperativa TEB, la qual els acompanyarà en la convivència. En aquest sentit, les entitats expliquen que volen "desenvolupar un model d'habitatge cooperatiu inclusiu amb una aposta comunitària que trenqui amb els estigmes d'aquestes persones".

Foto: Fons família Colomer-Sabadell

Una plaça durà el nom de Francesca Vergés i Escofet

MEMÒRIA ▶ Sant Andreu tindrà a partir del dia 4 una plaça dedicada a Francesca Vergés i Escofet, una andreuenca que va jugar un paper important en la política del barri durant la Segona República. La plaça que es batejarà amb el seu nom és la que es troba a l'interior de l'illa formada pels carrers Gran de Sant Andreu, Valentí Iglesias, Eiximenis i Residència. "Va ser una dona avançada a la seva època", diu l'historiador

Pau Vinyes, membre del Centre d'Estudis Ignasi Iglésias. Precisament, Vinyes ha estat clau en la recuperació de la figura de Vergés. Va trobar referències seves al butlletí de l'Avenç Obrer Català (el casinet) i va estirar el fil fins a descobrir una biografia fascinant. Membre d'Estat Català i ERC, Vergés va ser una gran defensora de la participació de la dona en la política. Per tot plegat, va ser empresonada durant el franquisme.

L'Audiència arxiva el cas del suïcidi de Kira López

BULLYING ▶ L'Audiència de Barcelona ha arxivat el cas del suïcidi de l'alumna de 15 anys del col·legi Pere Manyanet, Kira López. Fa unes setmanes, el titular del Jutjat d'Instrucció número 31 de Barcelona també va tancar-lo, després de concloure que no hi va haver assetjament.

Segons va avançar RTVE el 21 de febrer, l'Audiència sosté que "no s'ha pogut constatar els fets" ni tampoc vincular la seva mort "a cap acció d'una persona determinada". De fet, a través dels documents publicats pel mitjà a

través de les xarxes, també l'Audiència subratlla que "cap de les diligències practicades" ha pogut determinar què va portar la jove a llevar-se la vida el maig del 2021. "Tampoc es pot vincular la inacció del centre", afegeix.

La justícia també recorda que la investigació penal té com a objectiu determinar si s'ha comès un crim i les persones que han participat en aquest. Finalment, afegeix que, "encara que s'hagués produït assetjament" –en aquest cas per part de menors– els fets ja estarien prescrits.

Millores en la salut de les dones de tres barris

El Bon Pastor és un dels barris on hi ha millores. Foto: Ajuntament

SALUT ▶ Un informe elaborat per l'Agència de Salut Pública de Barcelona (ASPB) conclou que el Pla de Barris té un efecte favorable en la salut mental, l'activitat física i la salut percebuda en les dones dels barris on s'ha fet més inversió per habitant.

Trinitat Vella, Bon Pastor i Baró de Viver són els tres barris del districte que han notat aquesta millora. En aquestes zones l'Ajuntament ha fet una inversió per sobre dels 727 euros per habitant.

Per saber-ho, l'estudi de l'ASPB ha comparat els 16 barris

que s'han beneficiat del Pla de Barris entre 2016 i 2020, amb 17 barris de la ciutat que tenen característiques socials i econòmiques similars, però que no han estat inclosos en el pla.

Així doncs, el percentatge de dones amb mala salut mental disminueix i passa del 44 al 40%, mentre que en els barris no inclosos augmenta. Pel que fa al percentatge de dones amb mala salut percebuda, aquest cau del 43 al 24%. Els resultats poden estar relacionats amb la major participació d'elles al Pla de Barris.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniaSantAndreu** a Telegram

SANT ANDREU

CONTINGUT ELABORAT AMB LA COL·LABORACIÓ DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

HABITATGE

Sant Andreu, un dels líders en construcció d'habitatge públic

EDUCACIÓ

Quinze centres educatius milloren el seu entorn

Una gran aposta per la diversitat cultural

Foto: Ajuntament

CASERNES

El veïnat recupera els terrenys, que tindran usos socials

PREVENCIÓ

La dotació de la Guàrdia Urbana augmenta un 30%

CULTURA

El districte disposa de quatre nous equipaments

Sant Andreu, divers i t

- » El feminisme, l'espai públic i l'atenció a les persones han marcat les
- » L'ampliació del parc públic d'habitatge i la rehabilitació de finques són

► El Districte de Sant Andreu, al llarg d'aquests quatre anys, ha impulsat transformacions urbanístiques pendents des de feia dècades: l'entorn de la presó de la Trinitat Vella, l'àmbit de les Cases Barates de Bon Pastor o les antigues Casernes de Sant Andreu són processos en marxa gràcies a la pressió veïnal i la complicitat del govern municipal.

A més, el feminisme, l'accés a l'habitatge i l'atenció a les persones han estat tres dels principals eixos que han marcat les actuacions a Sant Andreu. En aquest sentit, s'ha treballat per protegir els entorns escolars, tenir cura de l'espai públic i vetllar per la transversalitat de la mirada intercultural.

FEMINISME I LGTBI

Barcelona està reconeguda com una de les ciutats més feministes i més obertes als col·lectius LGTBI. Sant Andreu n'ha estat punta de

La perspectiva de gènere també s'aplica a l'esport

llança, amb la descentralització dels actes del Dia de la Dona i del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència de Gènere que han permès mobilitzar les entitats dels barris i visibilitzar-ne les reivindicacions. També s'han incrementat els punts lila de prevenció i atenció a les víctimes d'agressions sexuals durant les festes majors.

En l'àrea més institucional, el Districte ha creat la Taula Permanent contra la Violència Masclista i el Grup de Treball Interdepartamental, amb l'objectiu d'impulsar la transversalitat de gènere en totes les actuacions.

Des de la Taula de Memòria del Districte s'ha continuat treballant la feminització del nomenclàtor, amb nous carrers dedicats a dones, com Teresa Boronat i Fabra, Francesca Vergés i Escofet i Isabel Domínguez Paniagua, entre d'altres.

Per acabar, la Taula LGTBI del districte, que agrupa entitats, serveis i equipaments, ha consolidat la seva activitat les dates assenyalades a més d'elaborar el primer Pla per la diversitat sexual i de gènere del districte de Sant Andreu.

Foto: Ajuntament

EDUCACIÓ I DRETS

Barcelona es reivindica com a ciutat educadora i el districte ha desplegat grans projectes de ciutat, com 'Protegim escoles', que ha permès pacificar els entorns, millorar els accessos i incorporar nous elements de seguretat a 15 centres educatius. Amb pressupost municipal també s'han transformat quatre patis per fer-los coeducatius i més verds. Dins d'aquesta línia de millora de l'espai lúdic, s'han consolidat els Patis Escolars Oberts, iniciativa que manté les àrees de joc de les escoles obertes durant els caps de setmana i les vacances.

De fet, la reivindicació de l'horari no lectiu ha estat també present en tot el mandat. S'han impulsat les noves extraescolars gratuïtes al Bon Pastor i la Trinitat Vella, s'ha re-

forçat el programa Baobab de colònies urbanes a l'estiu i s'ha desplegat un canguratge municipal, el Concilia, que facilita la conciliació.

El Districte de Sant Andreu ha fet seguiment de les millores dels centres educatius i de la creació d'altres de nous, d'entre els quals caldria citar l'Institut Vapor de fil o l'Institut Escola Rec Comtal. També s'ha vetllat per fer les millores necessàries, per promoure la recerca de nous espais i per la cessió d'equipaments municipals per a ús escolar durant la pandèmia.

En la defensa dels drets socials destaca la centralitat de les cures. Barcelona ha posat en marxa Vila Veïna, un servei que reivindica la importància de cuidar i que facilita aquesta tasca a les persones que la desenvolupen. Actualment, s'ha

desplegat aquest projecte a la Trinitat Vella i a Congrés-Indians

HABITATGE PÚBLIC

Les polítiques públiques d'habitatge han estat una prioritat abso-

70 milions invertits per mantenir l'espai públic

luta pel govern municipal amb especial atenció al districte de Sant Andreu, un dels districtes que lidera la construcció del parc públic i cooperatiu d'habitatge de la ciutat. D'una banda, s'ha completat el

procés de real·lotjament de les veïnes de les Cases Barates de Bon Pastor i, de l'altra, s'ha avançat en les promocions públiques de les antigues Casernes de Sant Andreu, com a dues zones destacades.

Aquests anys també s'han lliurat els pisos públics per a joves, ubicats al recinte de la Fabra i Coats, i en les setmanes vinents s'entregaran els 152 pisos de les Casernes, una promoció municipal que inclou serveis per a persones grans. Passarà el mateix amb les dues promocions conegudes com a Porta Trinitat, que representen 139 pisos per a gent gran i habitatges de lloguer social a la Trinitat Vella. A més, s'ha iniciat la construcció del primer bloc per a famílies real·lotjades dels entorns de la presó de la Trinitat.

feminista

actuacions durant el mandat dues grans apostes municipals

Foto: Ajuntament

Foto: Ajuntament

La necessitat d'incrementar i tenir cura de l'espai verd i de la biodiversitat ha tenyit de forma transversal els projectes de tots els barris. Durant el mandat s'ha consolidat l'Aula Ambiental, encarregada de promoure la cultura de la sostenibilitat amb un servei d'informació personalitzat, i s'ha llançat un programa públic d'activitats.

El programa d'impuls a la generació d'energia solar ha sigut un dels grans eixos de les polítiques de sostenibilitat. Destaca la reconversió de les pèrgoles de les places Pilar Miró i Josep Andreu Abelló i les instal·lacions en cobertes d'equipaments municipals, com són l'edifici Pallach (seu de diversos serveis), la seu del Districte de Sant Andreu, l'Escola Pegaso i els IES Doctor Puigvert i Príncep de Viana.

L'objectiu és reduir l'impacte ambiental derivat del consum i la generació d'energia, garantir els subministraments bàsics i augmentar l'autonomia energètica.

El districte compta amb quatre nous espais culturals

El projecte de Superilla Barcelona ha aterrat al districte amb transformacions urbanes que prioritzen la salut de les veïnes reduint el vehicle privat i incrementant els espais d'estada i el verd urbà. La pacificació del carrer gran de Sant An-

Foto: Núria Espin

Núria Espin: "Hem aconseguit que es traslladi el tanatori"

► Núria Espin és secretària de l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu Nord-Tramuntana.

Un dels projectes més ambiciosos del mandat era el de l'entorn de les Casernes. Quina és la seva impressió sobre el resultat?

Molt positiva. La cosa no va començar bé, perquè ens vam assabentar per la premsa que els terrenys del Consorci de la Zona Franca s'havien tret a subhasta i que els havia comprat Memora amb la intenció de fer un tanatori. Els veïns, i sobretot les veïnes, es van enfadar moltíssim i vam començar una sèrie de mobilitzacions amb totes les entitats del districte. Al final, hem aconseguit que es traslladi el tanatori i que l'Ajuntament assumeixi la parcel·la.

Han fet falta mobilitzacions i negociacions.

Sí, perquè primer es va dir que no hi hauria un tanatori, però després vam veure que sí que anava molt seriosament. Per això vam fer concentracions i manifestacions. Però, després de moltes negociacions amb Memora, hem aconseguit que no es faci el tanatori i les veïnes estan supercontentes. De fet, vam fer una celebració al juliol. Aquesta és la part positiva.

Hi ha previstos equipaments en aquest espai?

Sí, és molt positiu que estiguin superavançats els apartaments per a la gent gran i el casal jove. Nosaltres vam fer reunió amb les veïnes que van lluitar perquè no estigués allà el tanatori i totes van coincidir que el que ens feia falta era també un casal per a la gent gran, perquè el de Mossèn Clapés està saturadíssim. Sembla que això tirarà endavant. Algunes veïnes no hi volien pisos, però sembla que algun se'n farà, si hi ha espai.

"EL CASAL PER A LA GENT GRAN QUE DEMANÀVEM TIRARÀ ENDAVANT"

Dues cooperatives també volen construir pisos.

Sí, La Regadora i Sostre Cívic. Faran dos edificis i el de Sostre Cívic inclourà deu pisos inclusius, per a la gent del Grup TEB. Això ens ha fet molt contents.

Quines coses es poden millorar?

No ens sembla bé que les fonts del Parc Antoni Santiburcio, que se suposa que és un refugi climàtic, no funcionin i que les criatures no es puguin banyar. Abans de la pandèmia era impressionant veure la quantitat de nens que anaven allà. ■

dreu, la plaça del Canòdrom i l'avinguda Meridiana, demandes veïnals històriques, són una realitat.

Finalment, s'ha activat el Pla Cuidem Barcelona, amb una inversió de 70 milions d'euros en actuacions a curt i mitjà termini a la ciutat: neteja de les vies i espais públics, recollida de paper i residus, manteniment i restauració dels espais i gestió de la fauna. En aquesta mateixa línia s'han dissenyat Plans de Manteniment Integral de cada barri amb la complicitat i contrast del veïnat, entitats i teixit comercial.

CULTURA

Després d'uns anys de pandèmia que ens han fet reconèixer la cultura com un dret fonamental, el districte ha impulsat, a través del cicle Calidoscopi cultural, activitats als set

barris que han reivindicat les arts escèniques com a motor de transformació social, l'humor fet per dones i la producció cinematogràfica i audiovisual feta des del territori. Actualment, hi ha quatre espais que s'inclouen en Barcelona Districte Cultural, una proposta d'arts escèniques de gran qualitat que s'ofereixen de manera gratuïta en els centres cívics.

En aquest mandat també està previst obrir nous espais culturals de referència en l'àmbit de ciutat: el Museu de les Cases Barates, el Centre d'Interpretació del Treball a Fabra i Coats, la Casa de l'Aigua de Trinitat Vella i el Refugi de la Sagrera.

CONVIVÈNCIA

La participació i la innovació democràtica han estat presents al

llarg del mandat amb l'objectiu de recollir l'opinió i les reflexions dels veïns i veïnes. Des de l'àmbit municipal s'han abordat els usos dels futurs espais des d'una perspectiva comunitària, obrint processos participatius per decidir el futur de l'antiga fàbrica Mercedes i de la nau Bòstik.

Finalment, en matèria d'interculturalitat convé destacar la feina transversal liderada pel Servei d'Interculturalitat, que incorpora la perspectiva intercultural en tots els projectes de districte. D'altra banda, s'han impulsat serveis de mediació i promoció de la convivència i s'ha incrementat el 30% de la dotació de la Guàrdia Urbana, una mesura fonamental per augmentar les tasques de prevenció al districte de Sant Andreu. ■

Principals actuacions fetes (2019-2023)

- 1 Centre de vida comunitària de Trinitat
- 2 Mercat de Sant Andreu
- 3 Reallotjament de les veïnes de Trinitat Vella nord
- 4 Les Cases Barates del Bon Pastor
- 5 Antiques Casernes de Sant Andreu
- 6 Canòdrom – Ateneu d'Innovació Digital i Democràtica
- 7 Transformació de l'entorn de l'estació de la Sagrera
- 8 Nous equipaments al recinte de la Fabra i Coats

Centre de vida comunitària de Trinitat
Equipament pioner a la Trinitat Vella per gestionar la política social des de la proximitat. Genera projectes comunitaris amb la complicitat de veïnes i entitats.

Mercat de Sant Andreu i pacificació del carrer Gran
Nou mercat i reurbanització de l'entorn de la plaça en plataforma única. Pacificació de Gran de Sant Andreu.

Reallotjament de les veïnes de Trinitat Vella nord
Construcció de la primera fase d'un dels edificis d'habitatge públic a l'àmbit de la presó de la Trinitat Vella que permetran reallotjar les famílies afectades.

Les Cases Barates del Bon Pastor
Rehabilitació d'una illa de cases per posar en marxa un nou espai museístic per explicar la vida del veïnat i l'habitatge obrer de Barcelona.

Antiques Casernes de Sant Andreu
Transformació de les antigues casernes: 152 habitatges per a persones grans, nou espai Jove Jaume Oller, jocs infantils i Rambla Marta Mata.

Plaça Canòdrom i Ateneu d'Innovació Digital i Democràtica
Nou equipament a l'antic Canòdrom que promou les tecnologies obertes, els drets digitals, la participació i la cultura digital al barri..

Transformació de l'entorn de l'estació de la Sagrera
Urbanització de diversos carrers de l'entorn de la futura estació de La Sagrera: nova plaça davant la biblioteca, reurbanització del carrer Berenguer de Palou, etc.

Nous equipaments al recinte de la Fabra i Coats
Reordenació dels espais que conformen la Nau L de Fabra i Coats per ubicar-hi l'Escola Municipal de Música de Sant Andreu i del Centre d'Art Contemporani. Nou Centre d'interpretació del treball de la mà del MUHBA i entitats de la sala de calderes.

SANT ANDREU

CONTINGUT ELABORAT AMB LA COL·LABORACIÓ DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

El Gremi de Restauració ha criticat la “competència deslleial” que implica deixar que els quioscos puguin vendre cafè i menjar envasat a partir de la modificació de la norma que ha fet el consistori per a aquests establiments, que té per objectiu diversificar la seva oferta.

Primera Jornada Internacional de Comerç Emblemàtic

PATRIMONI ▶ L'Ajuntament ha organitzat la primera Jornada Internacional de Comerç Emblemàtic en ciutats europees, que tindrà lloc el pròxim 7 de març a la Llotja de Mar.

L'esdeveniment neix amb l'objectiu de crear estratègies conjuntes entre la capital catalana i les ciutats de París, Roma i Lisboa per preservar el patrimoni comercial europeu. Per a fer-ho, el consistori ha organitzat taules rodones i ponències per reflexionar i debatre sobre la preservació i la promoció del comerç emblemàtic, un tipus de comerç que consideren “un valuós patrimoni cultural, comercial i històric per a Europa”.

EL PROGRAMA

Amb tot, l'acte comptarà amb la presència de ponents nacionals i internacionals referents en la matèria, així com la participació institucional del Parlament Europeu.

La jornada començarà amb una intervenció dels represen-

Queviures Múrria, un comerç emblemàtic de la ciutat. Foto: Ajuntament

tants polítics de les ciutats que formaran part de l'acte. A continuació, es podrà visitar una exposició sobre comerços emblemàtics. Durant el dia també es presentarà l'informe del grup europeu de treball sobre ciutats europees i comerç.

Les ponències tractaran el comerç emblemàtic al continent

i també les bones pràctiques en aquest tipus de negocis. Finalment, es reconeixerà la figura de Maya Ruíz Picasso.

La jornada estarà oberta a tothom qui hi vulgui anar, però la cita està especialment dirigida al teixit comercial de Barcelona i als establiments comercials emblemàtics.

Barcelona aprova de forma definitiva la Taxa Amazon

IMPOSTOS ▶ El ple de Barcelona va aprovar definitivament, el passat dia 24, l'anomenada Taxa Amazon, que ja ha entrat en vigor. D'aquesta manera, la ciutat ha començat a cobrar un impost a les grans distribuïdores de comerç electrònic per l'ús de l'espai públic durant el repartiment de mercaderies a domicili. Concretament, es grava l'1,25% de la facturació bruta derivada dels costos de repartiment que ingressen els operadors.

La nova taxa es va aprovar amb els vots favorables de Bar-

celona En Comú, PSC, JxCat, Ciutadans i ERC.

L'objectiu de la taxa és gravar les distribucions de paquets a domicili només als operadors postals que fan un ús “molt intensiu” de l'espai públic pel volum de negoci. Així, afectarà els operadors postals que facturin més d'un milió d'euros per les entregues fetes a Barcelona. D'acord amb això, i segons estima l'Ajuntament, l'hauran de pagar 26 plataformes. D'aquestes, només cinc concentren el 62% del volum de negoci a la ciutat, amb Amazon al capdavant.

La taxa Amazon ja ha entrat en vigor. Foto: Albert Segura/ACN

Conversa amb Gabriel Rufián

» L'Espai Línia acollirà el 6 de març a les 18h una conferència del candidat d'ERC a Santa Coloma

» L'acte s'emmarca en el cicle *La ciutat metropolitana: progrés i futur* que organitza el Línia

L'àrea metropolitana barcelonina és una realitat menystinguda informativament com a entitat geogràfica, política i social, i el diari metropolità *Línia* vol fer-la visible, a més de contribuir a enfortir el sentiment de pertinença a aquesta comunitat.

És per això que, sumant esforços amb l'Espai Línia, el diari del Grup Comunicació 21 impulsa un cicle de conferències que, amb el títol de *La ciutat metropolitana: progrés i futur*, pretén ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable. Un marc de diàleg constant i constructiu que contribueixi a combatre l'excepcionalitat que suposa l'abandonament informatiu d'una realitat tangible com la metròpoli barcelonina.

És en aquest context que s'emmarca la conversa amb el candidat d'ERC a l'alcaldia de Santa Coloma de Gramenet, Gabriel Rufián, que tindrà lloc dilluns 6 de març a les 18:00h a l'Espai Línia (**carrer Girona 52, Barcelona**). L'entrada és lliure i oberta a qualsevol persona que estigui interessada en el debat metropolità, i hi haurà torn

de preguntes al final. La conferència serà en format conversa amb un periodista del diari *Línia* i versarà sobre els principals reptes que afronta el territori, vistos, en aquest cas, des de la identitat local de Santa Coloma de Gramenet, però amb el prisma global del territori.

El cicle de conferències ha portat fins ara al centre de Barcelona l'alcalde de Sant Adrià, Filo Cañete; la d'Esplugues, Pilar Díaz; l'alcalde del Prat, Lluís Mijoler; l'alcalde de Sant Boi, Lluïsa Moret, i l'alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, a més del fins fa poc primer tinent d'alcaldia de Barcelona, Jaume Collboni, i del candidat d'ERC Ernest Maragall.

A banda de Rufián, el mes de març passaran per l'Espai Línia l'alcalde de Santa Coloma de Gramenet, Núria Parlon (dia 14); el delegat especial de l'Estat al Consorci de la Zona Franca de Barcelona, Pere Navarro (dia 16); el tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona Jordi Martí Grau (dia 16); l'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz (dia 21), i l'alcalde de l'Hospitalet de Llobregat, Núria Marín (dia 22).

Gabriel Rufián, en una imatge d'arxiu. Foto: Maria Lorenzo

“L'excés de turisme no és bo perquè expulsa el comerç”

Pròsper Puig

President de la Fundació Barcelona Comerç

Albert Ribas

Fotografia: Joanna Chichelnitzky

Fa poc ha estat nomenat president de la Fundació Barcelona Comerç. Deu ser un orgull per una persona de la seva trajectòria en el món del comerç. Evidentment. I sobretot una responsabilitat, perquè representes una part importantíssima del comerç de Barcelona, 22 eixos comercials. I tinc claríssim que presidim diferents territoris. Ara, per exemple, ho hem vist amb el Pla d'usos de l'Eixample. No podem tenir una visió única de la ciutat, sinó que ens devem a les demandes que fan els territoris.

Se'l pot definir com un comerciant de Barcelona de tota la vida. Què significa, per vostè, això?

El comerç transcendeix l'activitat econòmica, i més el nostre tipus. Jo, que estic molt arrelat a un barri que més que un barri és un poble, Sant Andreu, tinc una relació personal amb la gent que va més enllà que vingui a comprar. Formem part del paisatge urbà i de la vida de la gent. I durant la pandèmia es va veure moltíssim. Som un actor principal de la comunitat.

En definitiva, un paper social.

Absolutament. A nosaltres, per exemple, ens preocupa molt la renda disponible de les famílies, perquè el comerç no deixa de ser un mirall de la societat on es desenvolupa.

“Els comerciants formem part de la vida de la gent. Hi tenim una relació”

Va estudiar a París i coneix altres ciutats europees. Quines són les particularitats del comerç barceloní?

Tenim un model català de comerç molt interessant i el volem exportar, perquè no està gaire reproduït. A París, per exemple, hi ha una empenta molt important per part de l'administració pública. L'Ajuntament té moltíssims locals comercials, per exemple. I permeten que la gent provi el seu negoci abans d'obrir-lo definitivament.

Li deia això perquè actualment les ciutats s'han homogeneïtzat molt, i amb els comerços es veu. Aquí no ens n'escapem d'aquesta tendència...

Nosaltres no som molt diferents que els altres, però el que sí que tenim de diferent és que Barcelona és una ciutat policèntrica. Tenim 10 districtes i barris amb la seva idiosincràsia. I el que dius és cert, però tenim una gran riquesa als barris, també als del centre. I això dona identitat a la ciutat

Aquest actiu de ser una ciutat policèntrica, quan el turista ens visita, la coneix aquesta realitat o caldria vendre-la més com un fet diferencial nostre?

Si vas més d'un cop a una ciutat, i en el cas de Barcelona això passa amb el turisme, sí que t'endinques més en la vida de la ciutat. Ara bé, hi ha perills. Hi ha llocs que no es vol turisme perquè la seva qualitat de vida depèn del fet que el turisme no es massifiqui. Pels que tenen més tensions turístiques, seria interessant que s'escampés per la ciutat. Barcelona és molt més que el Camp Nou, la Sagrada Família i les Rambles. I hi ha un tipus de turista que sap endinçar-se en la ciutat.

El turisme li fa més bé o més mal al comerç local? Segurament no hi ha una resposta única...

El turisme massificat expulsa el comerç. En canvi, un turisme de qualitat, cultural, gastronòmic preserva una sèrie de negocis. Hi ha coses que s'han de controlar, perquè si no generen més problemes que guanys. L'excés de turisme no és bo, perquè expulsa veïns i comerços i només genera oferta per a la gent que passa cinc hores a la

“A Ciutat Vella hi ha problemes de seguretat molt greus, com ara al Raval”

ciutat. Ara bé, si aquest turisme fa que, negocis que podrien ser viables i els hi falta un *target* de client amb poder adquisitiu, puguin funcionar, doncs és bo.

Deixant el turisme de banda, en els districtes no tan centrals, hi ha

algunes zones de les quals us preocupi la seva desertització comercial?

Hi ha dues zones molt concretes, una d'elles molt cèntrica, que és Ciutat Vella, on hi ha un problema i el següent consistori s'hi ha de posar. Hi influeix la pressió turística, però hi ha altres detonants. D'altra banda, hi ha una part de Nou Barris que passa el mateix. S'estan fent polítiques, però crec que la política de la subvenció no és suficient. Cal fer polítiques socials més integrals. Intentar integrar la gent, que tinguin sentit de pertinença. Parlem de llocs amb molts nous, poc arrelament... És complicat.

I zones que vagin a millor?

La Marina i Sant Martí, cap a la zona del carrer Cantàbria. I llavors l'Eix Besòs té una gran potencialitat. A la Marina l'efecte Fira és important. Hi ha empreses noves, es fan pisos... Per aquí i la llera del Besòs és on pot créixer la ciutat. A la frontera amb Sant Adrià s'estan fent molts pisos de lloguer a un preu no molt car i es pot crear, si es fa bé, una nova centralitat. Tot ha d'anar acompanyat d'una inversió pública i donar serveis, si no llavors es fan guetos. ▶

“Hi ha comerços emblemàtics que no hi haurà manera de salvar-los”

◀ **Parlem de Barcelona Comerç. Un dels grans eixos de treball que vol continuar aplicant és el repte de la vostra modernització i de tot el comerç.**

Qualsevol entitat que vol sobreviure ha d'evolucionar i abandonar els pensaments anacrònics. El comerç s'ha modernitzat molt i això ha fet canviar moltes mentalitats. I nosaltres hem d'evolucionar tal com ho fa la societat.

Al sector li ha faltat agilitat per adaptar-se als canvis?

Sí. De totes maneres, si parlem individualment, el comerç de proximitat és capaç de detectar qualsevol canvi d'hàbits, perquè tenim el client a casa. Una altra cosa és que l'adaptabilitat es faci. Ara ens hem de dotar d'una sèrie d'eines que hem de saber fer funcionar, i això no és fàcil. Ara, o ets proactiu, o no tens lloc al món del comerç. I l'entitat també ha de caminar en aquesta línia.

I aquí, lògicament, el paper de la digitalització és clau.

Sí, totalment. A la gent, quan parlem de digitalització, li entra al cap un gran marketplace. Doncs no... Hem

“Tenim una gran riquesa als barris i això dona identitat a la ciutat”

de començar per on toca. A Barcelona el canvi important va començar amb els Bons Consum. Hi havia molts comerços que no havien tingut mai una tauleta o un ordinador, i ara per primer cop hi ha entrat la tecnologia. No ens posem a córrer perquè ens entrebancarem i caurem. Si a aquesta gent els dius que els posaràs un marketplace et diran: “De què m'estàs parlant?”

És que, precisament, el marketplace que va impulsar l'Ajuntament està totalment aturat...

Ha passat això pel que et dic. Està aturat i es vol fer un pla de viabilitat. L'Ajuntament el va fer amb bones intencions, però jo conec el comerç i no tenim la maduresa digital per tirar-lo endavant. Cal anar pas a pas. Per exemple, amb el programa *Re-connectant*, amb l'Ajuntament i Endesa, hem digitalitzat 484 comerços. I la fortlesa que no podem perdre és la presencialitat.

Una de les funcions de Barcelona Comerç és ser garant del mo-

del comercial local. Si m'ho permet, són una mica com en Cruyff, quan ja no era entrenador, que vetllava igualment per l'estil de joc del Barça.

Sí, exacte. És allò de canviar perquè no canviï res, preservar l'essència. Mantenir l'esperit, però adaptar-nos als temps, perquè si dones una oferta que no interessa a ningú... Això es veu amb els emblemàtics: n'hi ha que se salvaran i n'hi ha que no hi haurà manera de salvar-los.

És tot un debat el tema dels comerços emblemàtics...

Sempre dic el mateix. Primer de tot, sostenibilitat econòmica, i després empatia amb el que tens, creure't que ets un emblemàtic i que tens quelcom diferent a defensar. El que no pot ser és no fer res i dir que no et venen a comprar.

Una de les grans prioritats serà aconseguir la Capitalitat Europea del Comerç, que està molt ben encarrilada. Què suposarà?

Pot accelerar moltíssim la transformació del sector, perquè hi haurà recursos i la possibilitat de treballar amb els millors, més les nostres idees que no s'han pogut materialitzar per manca de finançament. Això pot donar una empena fonamental al comerç de Barcelona. I també és una iniciativa que servirà per a tot Europa. Aquí hem de preservar el model, perquè si no mira què ha passat a França, on tenen un problema social gravíssim per la manca de comerç de proximitat. Hi ha pobles o capitals petites on els serveis socials han de fer les compres per a la gent que no es pot desplaçar, perquè només hi ha grans supermercats als afores.

Per acabar, volíem tractar tres temes que tenen relació amb el comerç. El primer, la seguretat. Creu que la ciutat té algun problema amb la inseguretat?

Moltes vegades va per sensacions, i les xarxes amplifiquen les coses. Dit això, hi ha moltes Barcelones i hi ha llocs que tenen problemes de seguretat molt greus. Bàsicament, el problema el tenim a Ciutat Vella, com ara al Raval. Als altres llocs el nivell d'inseguretat ha pujat lleugerament, però no crec que sigui determinant perquè la gent vagi o no a comprar a algun lloc. Fora del nucli problemàtic que et deia, no estem molt pitjor del que estàvem.

I amb la neteja?

Barcelona està bruta, molt bruta. No sé si la gent tampoc acompanya... No és fàcil, és cert. Jo soc de Sant Andreu i allà tenim el Porta a porta. Els models no són ni bons, ni dolents, sinó que depèn de quan, com i on s'apliquen. En grans blocs

de pisos on es generen moltes escombraries segurament hi ha models que no funcionen. Els que fem el Porta a porta hi ha gent que està relativament contenta. A nivell comercial és més complicat, però s'han fet retocs que han millorat el que es va posar en marxa. Però en general Barcelona és una ciutat que es veu bruta, i teòricament mai s'havien destinat tants diners com ara a la neteja. Alguna cosa falla.

Això el preocupa.

És que hi ha una sensació de degradació. Ara parlem de les escombraries, però la imatge que donem amb totes les persianes pintades, grafitis... Aquí hauríem de posar una mica d'ordre. De cara en forma donem una imatge de ciutat degradada. Semblem aquells suburbis de Nova York.

“De cara enfora Barcelona dona una imatge de ciutat degradada”

Per acabar, la mobilitat. Creu que el comerç, amb totes les transformacions urbanístiques que viu la ciutat, se n'acabarà beneficiant o es veurà perjudicat?

Hi ha dos aspectes. El comerç cèntric patirà molt, perquè tenia un gran poder d'atracció sobre gent que venia de fora a comprar. Si els hi poses dificultats, aquesta gent acaba no venint. I els transports públics no són els adequats per arribar al centre. El seu comerç pateix i patirà. I això fa que cada cop hagi de dependre més del turisme. D'altra banda, tot el que no és el centre, anem cap a la ciutat dels 15 minuts. Cada vegada hi haurà més impediments perquè la gent es mogui en transport privat i ens haurem d'acostumar a la nova mobilitat. Això d'anar al centre d'una forma regular cada cop serà més complicat, sobretot per a la gent que ve de l'àrea metropolitana.

Es vol combatre la contaminació.

Exacte. Però s'ha fet alguna política poc pensada. Hi ha transformacions molt bèsties que s'haurien d'haver consensuat. S'han fet les coses molt de pressa i poc consensuades. El que és cert és que els únics que han aplicat el seu programa electoral són els comuns. A l'Ajuntament no hi ha hagut una coalició, sinó una bicefàlia pura i dura. ■

– La digitalització del comerç és clau, oi?

– Sí, però cal anar pas a pas.

– El marketplace del consistori està aturat...

– És que no ens hem de posar a córrer, perquè ens entrebancarem i caurem.

– Hi ha canvis que necessiten temps, doncs...

– Hi ha comerços que si els dius que els posaràs un marketplace et contestaran: “De què m'estàs parlant?”. Una bona mesura van ser els Bons Consum.

A PROP

consum sostenible i de proximitat

‘Conscients del que mengem, canviarem el món’

Foto: Ajuntament

els gasos d'efecte hivernacle i ajuda a conservar la biodiversitat del nostre entorn.

La campanya s'allargarà fins a finals de març i distribuirà material informatiu exclusiu en els centres de primària i de se-

Un de cada dos veïns de Barcelona va incrementar els seus hàbits de consum responsable durant el 2022

cundària. També serà molt present als mercats municipals mitjançant els comerços verds, establiments de confiança que proporcionen informació sobre els productes que menjarem i que, durant el darrer tram de la campanya, regalaran canyoles i bosses reutilitzables per compres superiors a 10 €. A Barcelona hi ha més de 600 comerços adherits al programa Comerç Verd, el més arrelat a la ciutat per fomentar la compra de producte ecològic i de proximitat.

Aquesta campanya s'emmarca en l'Estratègia d'Alimentació Saludable i Sostenible de Barcelona, el full de ruta a seguir durant els vuit anys vinents que es va presentar el passat mes de novembre i que ha de garantir un canvi d'hàbits en el consum i en la gestió perquè la Barcelona del 2030 sigui molt més sostenible.

Sostenibilitat

L'enquesta Òmnibus de l'any passat va revelar que un de cada dos veïns de Barcelona va incrementar els seus hàbits de consum responsable durant el 2022 per raons mediambientals i socials. És la constatació que augmenta progressivament la conscienciació sobre la salut del planeta i el canvi climàtic, però també la responsabilitat sobre el que mengem.

En aquest context, l'Ajuntament ha llançat la campanya *Conscients del que mengem, canviarem el món*, que té com a objectiu proporcionar informació clau perquè la ciutadania sigui capaç de prendre decisions conscients i responsables a l'hora de comprar menjar. La campanya anima els usuaris a interessar-se sempre per la procedència dels productes que adquireixen i per la manera com s'han produït. També per coses molt més senzilles,

com ara si els productes són de temporada, ecològics o de proximitat. El coneixement empodera a l'hora de fer la compra, i com més preguntes fem, més conscient serà la nostra compra.

La campanya reivindica que l'ecologisme o la proximitat no són un postureig o una posició política. Comprar productes ecològics i de proximitat implica reduir la contaminació del transport a llarga distància. També redueix l'erosió del sòl,

Agro Vallbona, el gran projecte agroecològic que transformarà econòmicament un barri

Urbanisme

Un gran projecte agroecològic transformarà el barri de Vallbona, al districte de Nou Barris, i contribuirà a dinamitzar l'entorn, a recuperar la tradició agrària i a conservar l'esperit de la comunitat. Agro Vallbona es desenvoluparà en dos espais principals, la finca La Ponderosa i la Granja del Ritz.

La Ponderosa és el pilar del projecte, i és on es consolidaran els horts que evolucionaran cap als cultius ecològics. Per garantir la seva continuïtat està prevista una requalificació urbanística dels terrenys com a sòl no urbanitzable d'ús agrícola. L'altra pota del projecte és la Granja del Ritz, que té una enorme càrrega simbòlica i de memòria

popular per al barri. L'espai es recuperarà i es rehabilitarà per convertir-lo en l'equipament de referència i esdevindrà un lloc de formació i recerca aplicada en matèria d'agroecologia. Agro Vallbona també servirà per reforçar els lligams i la connectivitat amb el barri veí de Can Sant Joan, de Montcada i Reixach.

Al marge d'aquesta gran iniciativa, l'Ajuntament també està treballant en un pla de protecció del Rec Comtal, als entorns del qual es crearà un itinerari verd amb zones de trobada per passejar-hi i anar-hi en bici. L'obertura del barri al Besòs, que s'aconseguirà amb el soterrament de les vies, facilitarà que el veïnat pugui gaudir del riu i dels seus entorns, on es generarà un refugi de biodiversitat.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Els comerços emblemàtics es reivindiquen a Europa

Iniciativa

Representants de París, Roma i Lisboa, a més de Barcelona, s'han sumat a la primera Jornada Internacional de Comerç Emblemàtic en Ciutats Europees, una trobada per posar en comú les pràctiques que es duen a terme a cada territori relacionades amb els establiments comercials emblemàtics i per emetre una declaració institucional de suport a aquests comerços.

L'Ajuntament de Barcelona és el promotor d'aquesta iniciativa d'àmbit europeu, que busca reflexionar i debatre sobre la preservació i promoció dels establiments que, per la seva història, valor patrimonial, espe-

cificitat i trajectòria, mereixen ser destacats com a emblemàtics. L'objectiu és traçar estratègies conjuntes entre les diferents ciutats i contribuir plegades a preservar el patrimoni comercial europeu, representat pels comerços de proximitat emblemàtics que sobreviuen als països de la UE.

La jornada es tradueix en una sèrie de taules rodones i ponències centrades en les oportunitats i els reptes que suposa comptar amb el comerç emblemàtic a les ciutats europees i les bones pràctiques en la seva gestió, en particular els casos de Barcelona i de les altres ciutats convidades: París, Roma i Lisboa. També es compta amb l'informe del Grup Europeu de Treball sobre Ciutats

Europees i Comerç, així com amb ponents nacionals i internacionals, a més del Parlament Europeu, també representat institucionalment.

La Declaració de Barcelona sortint de la trobada aborda les necessitats de preservació i de promoció dels comerços. És un document consensuat per tècnics i especialistes de les quatre ciutats, i l'eurodiputat Marcos Ros el traslladarà al Parlament amb l'objectiu que el màxim òrgan representatiu debati a fons sobre quines són les mesures necessàries per salvar i protegir el comerç i com es poden aplicar des de la Unió Europea a tots els països que en formen part, adaptant-les a cada realitat.

EN PRIMERA PERSONA

“De tant en tant hi ha algun turista que et salva el mes”

Amor Garcia

Joieria Ribera
(Eix Sagrada Família)

Amor Garcia regenta una joieria i rellotgeria al carrer Padilla, 258 i demana, des de fa temps, un pla turístic per a la Sagrada Família. Una mesura que ajudi a repartir els maldecaps del turisme, però també els beneficis.

Com resisteix el comerç de proximitat a Sagrada Família?

Tenim molta feina per aguantar. Durant la pandèmia, els grans tenidors no van ajudar gens els comerciants i les botigues de mòbils i els basars han anat substituint el comerç de barri.

Uns quants sí que han pogut mantenir-se.

Sí, els que podem. I aguantem gràcies al veí del barri. I també pels que venen de fora. Tot i que cada cop estem més limitats, perquè els treuen lloc per aparcar i ho tenen més complicat per poder accedir-hi.

I què me'n diu dels turistes? No contribueixen a la causa?

Doncs, sí. Hem detectat que en venen alguns, procedents dels apartaments turístics. De tant en tant et salven el mes. De fet, jo fa molts anys que demano un pla turístic a Sagrada Família.

Amb quina finalitat?

Per esponjar una mica més el turisme fora dels carrers del temple i que els turistes ajudin a dinamitzar el comerç de l'entorn. Això seria bo per al comerç, però també per als veïns, perquè així no hi hauria tanta massificació en alguns punts del barri. Seria bo per a tots.

Foto: Ajuntament

El Mercat de la Boqueria homenatja els savis de la gastronomia

Foto: Ajuntament

Gastronomia

Francisc Fortí, fundador del restaurant El Racó d'en Binu, és l'últim dels grans referents que ha passat pel Consell de Savis del Mercat de la Boqueria, un cicle que reconeix la trajectòria professional de personatges destacats del món de la gastronomia barcelonina i catalana.

Fortí i la seva dona, Francina Suriñach, cap de sala, van rebre un homenatge per la seva trajectòria al capdavant d'El Racó d'en Binu, tot un referent del panorama gastronòmic català que va obrir les portes l'any 1970 i va ser el primer establiment a obtenir dues estrelles Michelin a Catalunya durant la dècada dels 80.

Fortí va començar a cuinar quan tenia catorze anys, a l'Hotel Colón de Barcelona. Després va passar pel restaurant madrileny Jockey i La Tour de l'Argent, a París. Des de fa 53 anys lidera la cuina d'El Racó d'en Binu i encara ara continua davant dels fogons i servint les seves famoses ostres al xampany, la pasta de full amb pebrots o el llobarro a la papillota.

ELS SAVIS DE LA BOQUERIA

Al llarg d'aquests mesos han passat per l'Espai Boqueria Joan Bayén, del Bar Pinotxo, Josep Solà, de la Bodega Sepúlveda, Josep Lladonosa, cuiner i historiador gastronòmic, Isidre Gironès, fundador del restaurant Ca l'Isidre, i Jean-Louis Neichel, fundador i xef del restaurant Neichel.

Waterpolo | Martina Terré renova tres cursos amb el CN Sant Andreu

La millor portera i medalla d'or del passat Europeu de Split continuarà fins a 2026 al CN Sant Andreu. "Estic molt contenta de continuar sumant temporades en aquest club i de formar part d'aquesta gran família", ha expressat Martina Ferré, que va arribar a l'entitat el 2019.

Els silencis de Sergio Manzano

» Format al Joventut Les Corts, el barceloní, que va viure a Sant Andreu, dirigeix el Lima Horta Bàsquet
 » "Als temps morts solc jugar amb els silencis, potser per calmar-ne i no dir tot el que penso", confessa

Toni Delgado
SANT ANDREU

Quan li demano a Sergio Manzano (Barcelona, 1981), entrenador del Lima Horta Bàsquet, que escrigui a la seva pissarra una paraula que el defineixi per il·lustrar aquesta entrevista, la troba molt de pressa: "iiiSacrificio!!!". El pare, Lorenzo Manzano, treballava entre 12 i 14 hores en una fàbrica, i la mare, Isabel Vázquez, i l'àvia, Melchora Campillo, es deixaven l'ànima al bar Peti Bon, que estava just davant dels antics jutjats, a Arc de Triomf, i on el barceloní, des de petit, ajudava a les tardes i sobretot els dissabtes. Vivien al carrer Navas de Tolosa, a Sant Andreu, i feien vida a Ciutat Vella.

"La meua família m'ha inculcat els valors del sacrifici, l'esforç i el treball. Sempre he sabut que ningú et regalarà res i que has de buscar i merèixer-te tu una recompensa que no sempre tindràs", enraona Manzano, que de marrec era molt xerraire, destrossava bates i pantalons, "i sempre estava vermell i molt suat" perquè li encantava l'esport. Aprofitava al màxim fins que es feia de nit per jugar al que fos.

En una pista exterior del CB Ciutat Vella va començar amb el bàsquet, però l'equip es va dissoldre i va jugar a futbol una temporada a l'Alzamora FC. Després va seguir a les seves amistats i va anar a l'Escola de Bàsquet Nacho Solozabal i, més endavant, al Joventut Les Corts, on va entrar com a cadet.

Era un escorta "molt anotador" que no estava gaire d'acord amb les decisions arbitrals i que no va competir gaires temporades al primer equip, a Copa Catalunya, perquè feia molt de temps que tenia el cuquet d'entrenar. Un amor que li van transmetre, sobretot, la Vanesa, al CB Ciutat Vella, i l'Aida i el croat Zeljko Kulic, al Joventut Les Corts, els tècnics que més l'han marcat. Així, amb 18 anys Manzano ja dirigia el sènior C femení i un mini mixte.

Va ascendir al primer equip femení de Segona Catalana fins a Lliga Femenina 2 el curs 2015-2016. Ja ho havia aconseguit el 2011-2012 a Fontajau, quan el club va renunciar a la plaça per manca de pressupost i Manzano va deixar la banqueta perquè va veure que "en aquell moment no tenia més sostre". Així que durant els tres anys següents va ser director tècnic i els dos últims, també entrenador del sènior B femení. "En aquell període vaig acumular experiències molt bones i vaig agafar oxigen nou", reconeix.

A LA TERCERA

L'equip, en aquest cas amb Josep Miquel Bossacoma com a tècnic i la temporada 2012-2013, havia repetit ascens al Palau Municipal d'Esports Juan Carlos Navarro i el club, de nou, no va poder aprofitar la fita. "Quan em van demanar que tornés a ser l'entrenador, ho vaig fer i, finalment, vam pujar", recorda, content.

El seu comiat del Joventut Les Corts, 23 anys després d'haver-hi aterrat, ja amb 37 i havent-hi tocat totes les tecles, continua sent la seva decisió esportiva

Sergio Manzano, tècnic del Lima Horta Bàsquet. Foto: Toni Delgado

més complicada. "Creia que necessitava veure coses noves i un nou bàsquet, i des que va començar el curs em plantejava que fos l'últim al club on havia crescut", recorda l'entrevistat.

Des que es va fer públic el seu adeu al conjunt cortsenc, Manzano només s'havia reunit amb un equip, el Basket Almeda. "Em feia molta il·lusió treballar en una estructura així i em van proposar entrenar l'equip de Copa i el júnior, però volien pensar la fórmula. Malgrat que els vaig demanar un temps per respondre'ls, tenia clar que els diria que sí", confessa Manzano. "En aquell moment d'incertesa" va aparèixer el tren del Lima Horta Bàsquet, aleshores a Lliga Femenina 2 i que buscava relleu a Isaac Fernández, que havia anunciat la seva marxa.

"Va ser el mateix Isaac [que fitxaria pel Barça CBS, a qui dirigeix ara a Lliga Femenina] qui li va demanar al president que em truqués, que pensava que jo, per

un rumor que circulava, no vindria al Lima Horta Bàsquet perquè la meua dona [Ruth Eguia] havia jugat aquí. Doncs bé, en dos minuts de reunió vam tancar l'acord. Després de la trajectòria al Joventut Les Corts, creia que em mereixia continuar a Lliga Femenina 2", comparteix Manzano.

Amb el temps, aquell nen tan xerraire va acabar sent un adult més directe. Una persona "molt introvertida" a qui li costa obrir-se i donar confiança, i que té dues o tres amistats. És distant i no gaire de mostrar els seus sentiments: "Les meves jugadores, però, saben que em tenen per al que necessitin. Intento ajudar-les en tot".

"El silenci és el meu amic i als temps morts solc jugar amb els silencis, potser per calmar-ne i no dir tot el que penso. Perquè és vital com comuniqués els missatges. Les jugadores ja saben que han fet malament i els hi pots recordar, però sense incidir constantment en els punts negatius", defensa.

Com que es passa els partits dempeus i movent-se d'un lloc a un altre, gairebé sense respirar, es concedeix una estona a l'escalfament, potser cinc minuts, per seure, mentre va recordant el pla de partit. "Quan competeixo, no m'agrada rendir-me mai i sí intentar remuntar o guanyar per més punts fins al final. Amb el col·lectiu arbitral sí que m'he calmat", comenta. Als entrenaments, assegura, és deu vegades més intens que als matxs. Costa imaginar-s'ho. Sorpren també que només es quedi afònic o sense veu després d'estar uns dies sense dirigir l'equip, com al Nadal. Es cuida la veu i, de tant en tant, es pren Lizipaina o Faringesic. Mai utilitza xiulet als entrenaments.

Més enllà de consolidar i mantenir el Lima Horta Bàsquet a la Lliga Femenina Challenge, el seu propòsit és que "les jugadores creixin i millorin, sobretot les més joves". "No només es tracta de guanyar, també necessites complir els teus objectius", afegeix.

Veu la pissarra com una eina per "ordenar, recordar i posicionar i perquè cada jugadora sàpiga què ha de fer". "Com més pensin i decideixin elles, millor, i fins a un cert límit. Tracto que compartim bé la pilota i fem bons tirs. Som un equip que juga molt bé en alguns moments i amb caigudes molt pronunciades", exposa.

La paternitat [té dos fills, el Nil i el Sasha] li han fet relativitzar la vida i el bàsquet. "Les derrotes i els mals moments o pensaments es queden aquí, a la pista. Amb el somriure de la meua gent se m'oblida absolutament tot", confessa, orgullós, Manzano.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

Projectes amb ànima

» Barcelona impulsa les 'Experiències de ciutat': iniciatives socioculturals als barris amb arrelament
 » El programa es potenciarà a través de la gestió que farà el Consorci de Turisme de Barcelona

Albert Ribas
BARCELONA

L'Ajuntament ha posat en marxa el nou programa que ha de permetre finançar un total de 18 projectes que impulsen diferents entitats arrelades als barris. La iniciativa, batejada amb el nom 'Experiències de ciutat', aposta per projectes socioculturals que es potenciaran a través de la gestió que farà el Consorci de Turisme de Barcelona, que en farà difusió. De fet, els 700.000 euros de finançament que tindrà el projecte surten de l'impost de les estades turístiques.

Així doncs, les ajudes seran d'un màxim de 50.000 euros per projecte. La convocatòria està oberta des del passat mes de desembre i l'avaluació de les candidatures les ha fet un comitè tècnic format per la Direcció de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament, tècnics dels districtes i de l'ICUB i per Turisme de Barcelona. De tota la feina feta, s'han escollit els següents projectes:

CIUTAT VELLA

Dos projectes que enforteixen la xarxa associativa i fomenten el sentiment de pertinença al barri: el festival de Cultura Raval(s) i el BuskeRAI. Festival d'artistes del carrer.

EIXAMPLE

El suport es destina a la 17a Fira modernista de Barcelona, organitzada per Coreixample, l'Associació comercial de la Dreta de l'Eixample i que s'emmarca dins de les activitats de la Festa Major del barri.

SANTS-MONTJUÏC

La mostra Tradicat, que promou l'Associació Sants Establiments

El projecte, que es va presentar a finals de febrer, l'impulsa la regidora de Turisme i Indústries Creatives de Xavier Marcé. Fotos: Ajuntament

Units des del 2019 i que omple un quilòmetre i mig del Carrer de Sants amb una mostra de dues-centes parades. I, d'altra banda, la tradicional i emblemàtica Fira Medieval de l'Associació de Comerciants de Creu Coberta. Es tracta d'una fira temàtica que reuneix un gran nombre de públic.

LES CORTS

La 24a edició de Festival Circorts podrà créixer amb el suport financer obtingut per instal·lar una carpa de circ que acolliria part del seu programa d'espectacles.

SARRIÀ-SANT GERVASI

el primer projecte és l'exposició 'Negre: del dol a la seducció', de la Fundació Rocamora i la Fundació Antoni de Montpalau. L'altre seleccionat és la Festa de Sant Martí-Jornada del vi novell

a Can Calopa, juntament amb el Collserola Floreix, que també té lloc a Can Calopa.

GRÀCIA

El finançament serà per a les Diades de Castellers que es fan des del 1997.

HORTA-GUINARDÓ

El club esportiu del Futbol Club Martinenc organitza el Cros 3 Turons- la Diablada. Aquesta iniciativa ha estat escollida juntament amb el Pessebre vivent de la Torre del Suro.

NOU BARRIS

La festa gallega de San Froilán, tot un referent al districte, ha estat escollida juntament amb tres projectes més amb esperit local: el festival Les Sopes del Món, La Roquetes fashion, food & wood week i el Campament Reial de Nadal.

SANT ANDREU

el Jazzing Festival de Jazz de Sant Andreu és tot un referent i per això passarà a formar part de les 'Experiències de ciutat'.

DESCENTRALITZAR EL TURISME

► Un dels objectius d'Experiències de ciutat és contribuir a la redistribució del turisme creant nous punts d'atracció arreu dels barris. Es tracta d'un objectiu que recull la mesura de govern per a la 'Creació de nous imaginaris i continguts per millorar la mobilitat i la sostenibilitat turística'.

SANT MARTÍ

Per últim, en el cas del Sant Martí la tria és pel Festival Escena Poblenou, una mostra

d'arts escèniques contemporànies multidisciplinària i implicada amb el territori.

"PROJECTES MAGNÍFICS"

Durant la presentació del projecte, que va tenir lloc a finals de febrer, el regidor de Turisme i Indústries Creatives, Xavier Marcé, va explicar que la principal intenció de la iniciativa 'Experiències de ciutat' és "fer justícia a la feina que es fa als barris i als districtes i posar en valors coses singulars que sorgeixen de l'impuls genuí dels veïns i que tenen interès comercial, cultural, gastronòmic o esportiu".

Marcé, en paral·lel, va remarcar que la tria de tots els projectes s'ha fet tenint en compte tres aspectes: un arrelament definit, que siguin organitzats per agents culturals del districte i que tinguin una singularitat remarcable.

Lliga per a la protecció
 d'animals i plantes
 de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana
 i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

No t'ho perdís

Festival Zero

La sisena edició del Festival Zero ja està en marxa. Des del 24 de febrer i fins al 26 de març, els teatres de cinc municipis metropolitans acolliran quatre espectacles i diverses activitats complementàries pensats amb l'objectiu d'atraure públic que no té el costum d'anar al teatre habitualment. Els escenaris d'aquesta proposta cultural supramunicipal seran el Teatre Despí de Sant Joan Despí, el Teatre Núria Espert de Sant Andreu de la Barca, el Teatre Municipal Cooperativa de Barberà del Vallès, el Teatre Clavé de Tordera i el Teatre Auditori de Barberà del Vallès.

Famosos

Si no us sona el nom de Cristina BanBan (el Prat de Llobregat, 1987), no patiu: és cert que per al públic general encara és una desconeguda, però probablement d'ara endavant en sentireu a parlar. Aquesta pintora pratenca de 35 anys fa temps que triomfa a Nova York i també és reconeguda arreu d'Europa dins del món de l'art. Aquest any, la seva obra ha aterrat a Espanya, concretament a la fira Arco de Madrid. Hi ha qui diu que BanBan i les seves pintures abstractes, que mostren sobretot cossos femenins nus abstractes, han estat la gran revelació de l'edició d'enguany d'Arco. La mateixa artista ha reconegut que la seva participació en aquest esdeveniment li fa una il·lusió especial. "Molt feliç d'exposar a Espanya. Ens veiem aviat, Madrid!", deia a Instagram dies abans que arribés el gran dia. Ara deu estar paint l'èxit rotund que ha tingut.

La fitxa

QUI ÉS?

C R I S T I N A B A N B A N

ÉS FAMOSA PER...

Ser una pintora reconeguda
S'ha donat a conèixer a Nova York i arreu d'Europa

QUÈ HA FET?

Triomfar a Arco
Enguany ha estat un dels grans reclams de la fira madrilenya

A LES XARXES...

El món de l'art l'admira
Els entesos valoren l'obra d'aquesta artista pratenca

Llibres

Les nostres mares
Gemma Ruiz Palà

A les protagonistes d'aquesta novel·la, nascudes durant la dictadura, no els deixen desplegar el seu talent. Però elles planten cara i no s'acoquinen davant de res ni ningú. I amb sororitat i alegria, defugen la gàbia domèstica, mantenen la pulsio artística, s'atreveixen al més impensable per l'amor d'un fill, lideren les lluites venials i descobreixen el feminisme.

Teatre

Tots eren fills meus
Arthur Miller

Joe Keller i Steve Deever són dos antics socis d'una fàbrica de peces d'avions que, a la Segona Guerra Mundial, va servir peces defectuoses i va provocar la mort de soldats. Deever ho va pagar amb la presó i Keller va quedar lliure i es va enriquir. Els fills respectius desencadenaran les tràgiques conseqüències de la catàstrofe. Al Teatre Lliure de Montjuïc.

Música

L'Assumpció
La Maria

La Maria, el nom artístic de la valenciana Maria Bartomeu, ha debutat amb l'àlbum *L'Assumpció* (Propaganda pel Fet!). Aquesta jove cantant es va fer viral el 2021 amb un vídeo en el qual cantava una cançó antiga i popular d'Alcàsser, *Arranquen vinyes*. Amb el seu primer disc, la Maria ofereix "una irresistible proposta d'evolució del cant valencià", segons la discogràfica.

Pelis i sèries

Momias
Juan Jesús García Galocha

A la ciutat de les mòries, la princesa Nefer i en Thut es veuen obligats a casar-se contra la seva voluntat. Si en Thut perd l'anell reial, rebrà un fort càstig. Mentrestant, al nostre món, Lord Carnaby fa una excavació arqueològica i troba... l'anell reial. Així, en Thut i la Nefer, juntament amb altres companys, visitaran el món actual per recuperar-lo.

POR UNA BARCELONA SEGURA

Ciudadanos

La inseguridad no es una percepción de los barceloneses. Punto.

Desde el gobierno de Colau y el PSC se ha repetido en los últimos tiempos consignas como: es una percepción inducida por algunos medios de comunicación instigados por algún partido; no existe inseguridad porque los datos así lo demuestran; es una campaña de la oposición para desgastar al gobierno...

La realidad es que Barcelona tiene un alto índice de delitos, no sólo en Ciutat Vella sino que se ha ido extendiendo a toda la ciudad y el distrito de Eixample es también víctima de las políticas buenistas del PSC y Colau. Es un insulto que el responsable de seguridad y concejal del PSC, Albert Batlle, niegue continuamente la grave situación de inseguridad que padecemos. Es un insulto para el barcelonés al que

le han entrado en su casa a robar o para el que le han roto la mandíbula para robarle un reloj. Los políticos esta-

mos para dar soluciones y proteger al ciudadano. Y Ciudadans BCN tiene la solución:

- Incrementar el número de agentes de la GUB y dotarles de los medios necesarios para que puedan realizar su trabajo con seguridad.
- Instrucciones claras y concretas a la GUB, que tendrán el apoyo incondicional del Gobierno en el que esté CS.
- Mantener y reforzar la unidad antidisturbios de la GUB
- Crear una verdadera policía de barrio, que recorra el distrito las 24h del día.
- Abandonar, definitivamente, las políticas buenistas del PSC y Colau, las de Trias también. Unas políticas que nos han llevado a ser el paraíso de los delincuentes.
- Instalación de video cámaras de vigilancia. Menos cámaras para perseguir a conductores y más cámaras para perseguir a los delincuentes.
- Reforzar y mejorar los servicios de emergencia a través del 112 para que la respuesta a una denuncia sea inmediata.
- Impulsar desde el Ayuntamiento, en colaboración con nuestro grupo parlamentario y grupo en el Congreso, modificaciones legislativas dirigidas a dotar de más recursos a las policías, más seguridad a los ciudadanos y tolerancia cero frente a la delincuencia. Sin complejos.
- Crear una unidad de la GUB especializada en okupación, con instrucciones claras y concretas de priorizar la ayuda al ciudadano frente al okupa. Okupar es delito.
- Crear una Oficina de Atención al Ciudadano frente a la okupación, con un teléfono de asistencia 24 horas que dará trámite a denuncias para que la GUB en coordinación con Mossos, pueda actuar inmediatamente.
- Se procederá al desalojo inmediato de todos aquellos inmuebles de titularidad pública okupados.
- Se promoverá, con el grupo parlamentario y el grupo del congreso, impulsar el proyecto de ley de CS contra la okupación.

Para tener una Barcelona segura no es tanto la inversión, que también, como la

gestión, las directrices y el convencimiento que, para que una ciudad sea segura, debe

tener una policía eficiente, eficaz y con el apoyo del gobierno. Sin complejos.

Dejaremos de ser el paraíso de los delincuentes para ser el paraíso de los barceloneses.

Ciudadans BCN, por los tuyos, por ti y por Barcelona.

DONA'NS LA TEVA OPINIÓ! CIUTADANS T'ESCOLTA!

 @CsSantAndreu

 cssantandreu

 Cs Sant Andreu

 sant.andreu@ciudadanos-cs.org

CS

“Si ocupes
l’espai per a
cadires de rodes,
jo on em poso?”

Andrés Hinarejos.

Té una lesió de la medul·la espinal.

Al bus i al metro,
dona prioritat absoluta
a qui ho necessita.

tmb.cat

Ajuntament de
Barcelona

Transports
Metropolitans
de Barcelona

BARCELONA't
amb TMB